10/06/2024

Патријарх Порфирије: Сабирамо се да бисмо разумели да смо потребни и неопходни једни другима

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је присуствовао 8. јуна 2024. године заједничкој седници влада Републике Србије и Републике Српске, на којој је усвојен нацрт Декларације о заштити националних и политичких права и заједничкој будућности српског народа, и том приликом поручио:

– Уважени господине Председниче Републике Србије, уважени господине Председниче Републике Српске, браћо архијереји, сви по реду и части, ја нећу говорити много, јер све што сам имао да кажем рекао сам већ у храму Светог Саве после молитве која је била почетак овог сабора, што је једино природно и нормално ако хоћемо да сабор буде заиста сабор, а ово јесте сабор нашег српског народа.

Сваки народ има свој печат, своју посебност, тј. свој идентитет, а идентитет је духовна категорија. У зависности од тога који је духовни идентитет, што ће рећи какав је и који корен, зависиће и све остало и свака друга врста

идентитета. Духовни идентитет српског народа до данас је запечаћен Христом, православном вером, Јеванђељем Христовим и, како то данас често говоримо, јеванђељским вредностима. У томе је наш народ један и јединствен и просторно и дијахроно. Стога ономе што су моји предходници говорили, а нарочито председник Републике Србије господин Александар Вучић подвлачећи фундаментални значај економије, без које нема сигурности и нема безбедности, ја бих додао и још један једнако важан фактор, а то је духовни идентитет. Веома је важно да будемо оно што јесмо, јер може бити да можемо да обезбедимо све спољашње, али ако нас нема онда је то празна орахова љуска. У том смислу, не само као и сваки други народ, имамо право да се сабирамо, да саборујемо и да сведочимо ко смо и шта смо, да сведочимо свој идентитет, него имамо и обавезу да то чинимо ако хоћемо да нас има и да нас буде.

Као што сам рекао у храму, сабирамо се не против било кога, и никада се нисмо сабирали против неког, него се сабирамо за; да будемо оно што јесмо; да бисмо дарове које смо добили од Бога умножили у славу Његову; да бисмо без страха и без комплекса, знајући ко смо и шта смо, ступали у креативан и плодотворан дијалог са свима који су око нас и који су са нама, како бисмо онда били способни да њих собом, умноживши оно што је наше, обогаћујемо, као и да, наравно увек отворени, обогаћујемо себе њима. Сабирамо се да бисмо подржавајући једни друге били бољи себи, били бољи међу собом, били бољи и другима који су позвани да буду наши ближњи, за које смо и ми позвани да их видимо као ближње, једном речју, да бисмо били бољи Богу.

Сабирамо се на молитви. Сабор почињемо молитвом да бисмо били једно у врлини, у добру, у спремности да разумемо једни друге међусобно, да можемо да прихватимо једни друге и онда када имамо различите ставове по одређеним питањима и темама; сабирамо се да бисмо разумели да смо потребни и неопходни једни другима. Зато се молим Богу да и овај наш сабор, као и сваки сабор који има за циљ добро, увек буде Богом благословен. Хвала.

spc.rs